

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
derstøttelse, såfremt den pågældende skulle
nægte.

Belgien: Ifølge en omfattende ministeriel
forordning af 4. juni 1964 fortaber en mand-
lig arbejder som hovedregel ret til under-
støttelse, dersom han nægter at acceptere
anvist arbejde i andre regioner, forudsat at
han derved ikke er fraværende fra sit hjem
i mere end 14 timer dagligt. Det oplyses vej-
ledende, at arbejdsministeren skal have til
hensigt at formindske nævnte fraværs-
periode fra hjemmet til 13 timer dagligt,
hvilket for tiden er generelt gældende for
kvinder.

Der findes en del undtagelsesbestemmel-
ser, der bl. a. tager hensyn til alder, ægte-
skabelig stilling, fysik og sædvane med hen-
syn til mobilitet inden for de forskellige
brancher.

Skulle arbejderne nægte at acceptere an-
vist arbejde inden for 14 timers reglen, vil
han kunne indbringe sagen for Tribunal du
Travail og derefter eventuelt appellere til
Cour du Travail. Ved nægtelse af anvist ar-
bejde vil arbejderne kunne afskæres fra
arbejdsledelsesunderstøttelse fra 4 til 13 uger,
og i gentagelsestilfælde vil nævnte perioder
kunne fordobles.

Det fremhæves, at afstandene i Belgien
er små, at transportmidlerne fra region til
region er tilfredsstillende, og at større virk-
somheder sædvanligvis afhenter fjerntboen-
de arbejdere i busser.

Af *Bendix* til undervisningsministeren (21.
august 1972):

„Vil ministeren oplyse, hvor store sam-
lede drifts- og anlægstilskud Unge Hjem-
Højskole i Skåde ved Århus i tidens løb
har modtaget fra det offentlige, og samti-
dig oplyse, hvordan højskolens nuværende
formueforhold er?“

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er, at der i
tidens løb i dagspressen er fremkommet op-
lysninger, som lader formode, at bevægelsens
indre styreforhold kan have givet anledning
til misbrug af offentlige midler. Senest har
Aarhus Stiftstidende fremdraget oplysning-
er af en sådan karakter, at en undersøgelse
fra undervisningsministeriets side forekom-
mer yderst påkrævet.

Undervisningsminister *Knud Heinesens*
svar (25. august 1972):

Unge Hjem Højskole har i perioden fra
1960 indtil 31. juli 1972 modtaget i alt
5.466.885 kr. 86 øre i driftstilskud, hvortil
kommer et statslån på 2.852.200 kr. Som
følge af de vanskeligheder, der er opstået på
skolen, og det som følge heraf faldende elev-
tal har man med virkning fra 1. august 1972
foreløbig standset forskudsudbetalingerne.

For så vidt angår højskolens formuefor-
hold, kan jeg oplyse følgende:

Skolens likvide formue andrager 743.379
kr. 94 øre og dens kortfristede gæld 606.124
kr. 12 øre. Den øvrige formue andrager
9.871.561 kr. 05 øre, heraf ejendomsvurde-
ring 9,6 mill. kr. Institutionen har lang-
fristede gældsforpligtelser på 4.931.403 kr.
55 øre, og dens egenkapital andrager
5.202.217 kr. 42 øre.

Skolens underskud var i finansåret 1970-
71 124.754 kr. 10 øre.

Da der i begrundelsen for spørgsmålet ef-
terlyses en undersøgelse af skolens økono-
miske forhold, kan jeg samtidig oplyse, at
jeg har anmodet undervisningsdirektøren
for ungdomsundervisningen som tilsyns-
førende for folkehøjskolerne om at foretage
en nærmere undersøgelse af sagen.

Af *Maigaard* til ministeren for udenrigs-
økonomi (21. august 1972):

„Kan den beslutningsprocedure — in-
deholdende vetoretten — som beskrives i
Luxembourgforliget, i tilfælde af dansk
medlemskab af EF ændres uden at følge
fremgangsmåden, der er foreskrevet i
grundlovens §§ 20 og 42, og som kræver
enten 5/6's flertal i folketinget eller folke-
afstemning?“

Begrundelse.

Ministerens svar på spørgsmål nr. 282
lader fortsat en række spørgsmål ubesvaret.

Ministeren henviser til tiltrædelsesaktens
artikel 3, stk. 3. Det hedder her:

„Den nye medlemsstat befinder sig i samme
situation som de oprindelige medlemsstater
med hensyn til de erklæringer, resolutioner
eller andre tilkendegivelser, som er vedtaget
af Rådet, samt dem, der vedrører De euro-
pæiske Fællesskaber og er vedtaget af med-
lemsstaterne efter fælles aftale; som følge
heraf vil de overholde de principper og ret-